

Muhafazakarlar, Liberaller, Devrimciler

30.11.1998 • Bob Avakian'ın Yazıları, Kemiklerin Minberinden Vaaz Vermek • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Bob Avakian'ın aşağıdaki yazısı “*Kemiklerin Minberinden Vaaz Vermek: William Bennett’in Erdemlerinin Altındaki Gerçeklik Veya Ahlaka İhtiyacımız Var, Ama Geleneksel Ahlaka Değil*” başlıklı kitabındandır. İlk kez *Revolutionary Worker*'ın 977.sayısında 11 Ekim 1998 tarihinde yayınlanmıştır. “Kemiklerin Minberi” içinden aktarılan bu yazıda, Bob Avakian, burjuvazi içinde William Bennett gibi muhafazakar güçlerin inisiyatifi nasıl ele geçirdiğini anlatıyor. Bennett, “Öfkenin Ölümü” isimli kitabında bir “ahlaki otorite” ve Clinton’un istifasını talep eden güçlü bir ses olarak ortaya çıkmıştı.

Kaynak için: [RW ONLINE:Bob Avakian: Preaching from a Pulpit of Bones \(revcom.us\)](http://revcom.us)

“Batı ahlakı” -toplumun sınıfsal bölünmeler, sömürü, ataerkillik ve diğer baskı biçimleri ile belirlendiği dünyanın bütün bölümlerinde egemen olan ahlaktır- baskı için her zaman gerekçe ve mazeret olmuştur. Bugün ABD gibi bir toplumda, kelimenin tam anlamıyla kölelik artık desteklenmemesine rağmen ve kadınlar kelimenin tam anlamıyla (ya da yasal olarak) erkeklerin malı şeklinde, emeğin sömürülmesi gibi, Siyahilerin ve diğer “azınlıkların” boyun eğdirildiği gibi muamele görmeseler de, kadınların ezilmesi, mevcut sistemin ayrılmaz ve vazgeçilmez bir parçası olmaya devam ediyor. Bu sistemi sarsan veya altüst etme eğilimindeki bu değişiklikler karşısında aslında bu durum şaşırtıcı değildir. Bu toplumun yönetici sınıfı, baskı kılıcını keskinleştirip daha da acımasız bir şekilde kullanmakta ve “geleneksel ahlakın” otoritesini daha saldırgan bir şekilde öne sürmektedir. Dolayısıyla, “Aile” ve “Aile Değerleri” için kutsal bir haçlı seferi yürütenler yalnızca William Bennett ve diğer “Muhafazakarlar” değildir, aynı zamanda Demokratlar ve egemen sınıfın “liberalleri” de onlarla bu yolda birleşerek rekabet halindedir.

Ancak gerçek Şu ki, “Muhafazakarlar”, bu haçlı seferinde ve daha genel olarak içinden geçtiğimiz günlerde “Liberaller” karşısında inisiyatif sahibidir. Peki niçin? Altta yatan bir dizi faktör var: Büyük jeopolitik değişiklikler, özellikle Sovyet bloğunun ve Sovyetler Birliği’nin dağılması; dünya ekonomisindeki değişiklikler -sermaye tarafından üretim spekülatif ve diğer asalak faaliyetlerinin daha da uluslararasılaŐtırılmasını içeren süreçler- iŐ gücünün bileŐiminde “mavi yakalı” iŐlerden uzaklaŐan önemli kaymalar da dahil olmak üzere ABD ekonomisindeki 1980’lerde benzeri görülmemiŐ değişiklikler ve ABD askeri birikimine dair borçlarda büyük bir artıŐ durumu (“soğuk savaŐı kazanmanın” maliyeti) yaŐanmıŐtır.

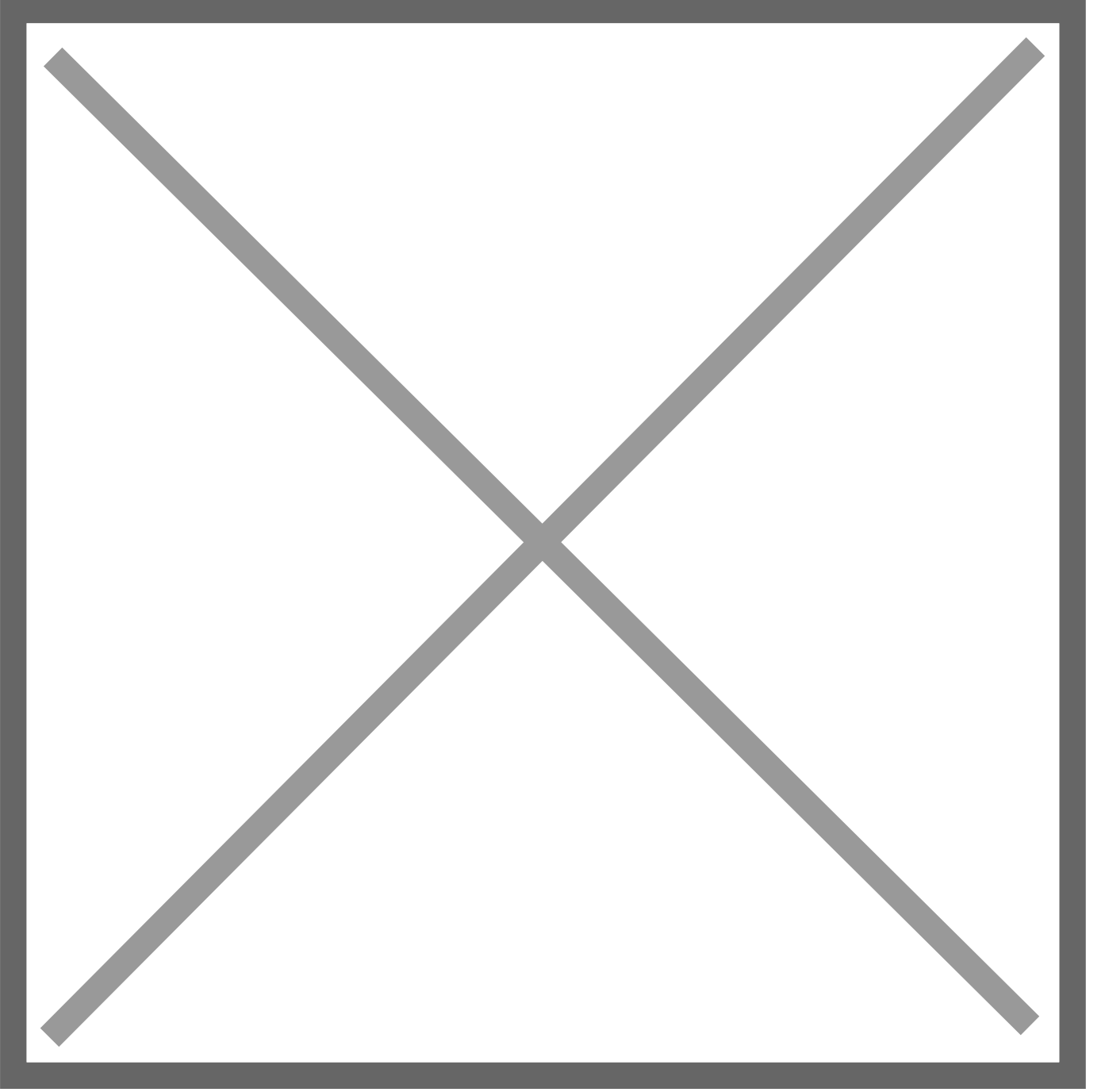
Dolayısıyla liberalizmin zayıflaması geniŐ bir tuvale bakarak görülmelidir. Bir yandan ekonomik ve sosyal değişimler -endüstrinin “klmesi” ve sendikaların gerilemesi, banliyöleŐme ve eski çizgideki kentsel siyasi koalisyonların kırılması gibi- New Deal siyaseti gibi geleneksel sosyal destekleri zayıflatmıŐtır. Öte yandan, yoğun küresel ekonomik baskılar ve yaklaŐmakta olan mali kriz, hkmet harcamalarının ve sosyal programların -özel sektörde sonraki yıllarda gerçekleŐtiđi gibi- köklü bir Şekilde yeniden yapılandırılmasını zorunlu kılmaktadır.

İŐte bu “verimli bir Şekilde alıŐan” ve her zamankinden daha hareketli olan bir kapitalizm çağıdır. Bu durum, üretimi ucuzlatmak, ücretleri ve sosyal yardım düzeylerini düŐürmek ve daha esnek ve “kullanılabilir” bir iŐgücü yaratmakla ilgilidir. Őimdilerde “retken olmayan maliyet yükleri” olarak kınanan New Deal/Büyük Toplum tipi sosyal harcamaları büyük lde azaltmakla ilgilidir (“Bildiğimiz Őekliyle refahın sona ermesi” ifadesini ortaya atan Demokratların Clinton’ı değil miydi?) Bu ve ilgili faktörler, ABD’de kapitalist yönetimin Demokrat Parti yönetiminin temeli olan “New Deal konsensüsü” ve imtiyazlı programların (“yoksulluğa karşı savaş” vb.) zeminini kesmiŐtir.

Dirilen Ataerkillik

Bununla birlikte, aynı faktörlerin birçoğu, kadın hareketinin yürüttüğü mücadeleyle birlikte çok sayıda kadının yalnızca evin dıŐında çalışma zorunluluğu ile değil, aynı zamanda çalışma olanağına da sahip olduğu bir durumla sonuçlanmıŐtır. Bütün bunlara büyük bir alt st oluŐ ve kargaŐa eŐlik etmektedir. Bu durumun en önemli sonuçlarından biri olarak, çeŐitli açılardan ve ABD’deki nüfusun çeŐitli sektörleri arasında geleneksel ataerkil ailenin temeli ve onunla

bağlantılı “geleneksel aile değerleri” önemli ölçüde aşınmıştır. Yine de tüm bu değişimler aynı sistemin sınırları içinde, aynı kapitalist ekonomik ilişkiler temelinde gerçekleşmektedir.

Bu potansiyel açıdan patlama gücü oldukça yüksek bir çelişkidir ve birçok açıdan zaten patlak vermektedir. Bir yandan, bu sistemi yönetenlerin bu çelişkiyi “kapsaması” ve toplumu parçalamakla tehdit edebilecek bir kutuplaşma üretmesine izin vermemesi hayati önem taşımaktadır. Özellikle, çok sayıda kadını -pek çok uzmanı ve diğer orta sınıflardan kadınları içerir- kökten yabancılaştırmaktan ve onları statükoya radikal muhalefete sürüklemekten

kaçınmaya çalışmak zorundalar. Aynı zamanda, statüko koruyucularının ataerkil ilişkileri güçlendirmeleri ve onları mevcut durumun gerçeklerine uyarlamaları da çok önemlidir.

Kürtaj hakkı etrafındaki kutuplaşma ve şiddetli mücadele, bunun yoğun bir ifadesi olmuştur. Kürtaj karşıtı “hareketin” özü başlangıcından itibaren “yukarıdan” yönetilen ve yönlendirilen (sözde Tanrı buyruğunu değil, güçlü yönetici sınıf figürlerinin rolünü kastediyorum) kadınların çocuk yetiştiricileri olarak belirleyici rolünde ısrar etmek de dahil olmak üzere, kadınlar üzerinde açıkça ataerkil kontrol iddia etmek olmuştur. Bu “hareketin” köktendinci piyadeleri bunu çok net bir şekilde ortaya koymaktadır.

Life dergisinde (Temmuz 1992) alıntılanan, bir “Kurtarma Operasyonu” mitinginde sunulan aşağıdaki dua, bunu simgelemektedir:

“Lütfen Tanrım, erkeklerimize ihtiyacımız olmadığını söyleyen şu kadınların kalplerindeki laneti lütfen parçala. Böylesi bir serbestliği parçala.” Bu duanın bir kadın tarafından dile getirilmesi gerçeği, Hitler yönetimindeki Almanya’da Nazi saflarına önemli sayıda kadının aktif katılımını ve özel rolünü ürkütücü bir şekilde hatırlatmaktadır (Claudia Koonz tarafından yazılan *Mothers in the Fatherland* isimli kitapta bu durum analiz edilmektedir). (Kürtaj karşıtlarının fetüslerin kürtajını karakterize etmek için Holokost hayaletini gündeme getirmeleri, kürtaj etrafında yürütülen kavganın en çirkin ironilerinden biridir. İşin aslı kadınların temel “annelik” rolüne aykırı bir şey olarak kürtaja saldıran -bunu kısıtlayan ve suçlayan- Hitler faşistlerinin durumuna da oldukça paraleldir.

Yoksullara Karşı Savaş

Başka bir boyutta, ABD’deki ve dünya ekonomisindeki ve jeopolitiğindeki değişiklikler, Amerikan toplumunun dibindeki özellikle kentlerdeki gettolarda ve barriolarda yaşayan milyonlarca insanı, büyük ölçüde uyuşturucu etrafında odaklanan ve her büyük kentsel alanda (birçok küçük kent ve kasabada ve hatta kırsal alanlarda) büyük bir ekonomik faktör ve büyük bir işveren haline gelen “yeraltı ekonomisi” haricinde anlamlı veya kazançlı herhangi bir istihdamdan az çok kalıcı olarak “dışarıda tutma” durumuyla karşı karşıyadır. Burada bir kez daha, mevcut güçlerin ihtiyacı toplumun tabanındaki halk kitleleri üzerinde nihai kontrolü

sağlamak, onlarla toplumun diğer kesimleri (“orta sınıflar”) arasına engeller dikip güçlendirmek ve bu durumu sürdürmektir. Bu durum, suç ve cezaya ayrılan fon ve kuvvetlerdeki devam eden artışı -polis ve hapishaneleri, ayrıca bu kitlelere karşı “uyuşturucuyla savaş” ve “suçla savaş” adı altında yürütülen fakat hiçbir zaman “kazanılmayan” ve sürekli devam eden savaşlar gerçeğini de- açıklar.

Bütün bunlar, ABD’deki yönetici sınıf siyasetinin çerçevesini ve “tonunu” belirlemektedir. Bu durum “başı çeken” yaklaşımın agresif olmasını, toplumun dibindekilere art niyetli saldırıları, onlara verilen tavizlerin kesilmesini -sözde yoksulluğa karşı savaş yerine, yoksullara karşı savaş durumunu- ataerkillik ve vatanseverliğin “eski moda değerlerini” ve aynı zamanda “eski güzel” beyaz şovenizmini (ırkçılığı) teşvik etmek ve uygulamak için eşit derecede agresif ve kötü ruhlu bir haçlı seferini gerektirmektedir.

Birbiri ardına her tür “teori” ve “çalışma” -toplumdaki ırklar, cinsiyetler, diğer gruplar arasında doğuştan gelen ve değişmez nitelikteki farklılıklar olduğunu, bazı kişilerin neden diğerleri üzerinde ayrıcalıklı ve baskın bir konuma sahip olduğunu, bunun gerçekten olması gereken bir durum olduğunu açıklama iddiası- kitle iletişim araçlarıyla yaygınlaştırılmakta ve meşrulaştırılmaktadır. Böylece, bu tür eşitsizliklerin üstesinden gelme iddiasındaki programların niçin başarısızlığa mahkum ve tükenmiş olduklarına dair “bilimsel bir açıklama” sağlandığı iddia edilmektedir. Aslında daha fazla bilimsel kanıtın sağladığı şey, derin eşitsizliklerin üstesinden gelme iddiasını terk eden ve bunun yerine neden üstesinden gelinemeyeceklerine dair “derin nedenler” icat eden bir sistemin ve yönetici sınıfın mutlak şekilde iflasıdır. Ve tüm bu meselelerde “liberallerin” oynayacakları belirli roller olsa da, inisiyatif esas olarak “muhafazakarların” elindedir.